

Echo uit Afrika

en andere werelddelen

SZL. MARJA TERESIA o. HL. URSULA LUDOWICZ
BITEK USA USA

89E JAARGANG • NUMMER 4
JULI - AUGUSTUS 2022
TWEEMAANDELIJKS

Echo uit Afrika en andere werelddelen is een tweemaandelijks missietijdschrift uitgegeven door de Missiezusters van St. Petrus Claver
Bouillonstraat 4 – 6211 LH Maastricht

Telefoon: 043 – 3212158
ING Bank: NL47 INGB 0001 0415 36

Abonnement € 10,-
Steunabonnement € 15,-

E.mail: info@stpetrusclaver.nl
Web-site: stpetrusclaver.nl

Voor België
Postrekening: BE33 0000 9608 3146
BIC: BPOTBEBIXXX

ANBI instelling

Pauselijke gebed intenties

Augustus 2022:

Voor kleine en middelgrote ondernemingen Bidden wij voor de kleine en middelgrote ondernemingen, dat zij te midden van economische en sociale crisissen de noodzakelijke manieren vinden om hun activiteiten voort te zetten ten dienste van de gemeenschap waarin ze werkzaam zijn.

September 2022:

Voor de afschaffing van de doodstraf Bidden wij dat in alle landen de doodstraf wettelijk wordt afgeschaft, omdat ze een schending is van de menselijke waardigheid.

(Loosdorf, Oostenrijk)
In het geboortehuis van
onze Zalige Maria
Theresia, is een klein
museum over haar
leven.

Overwegingen bij de Goede Samaritaan

Zr. Selin Kankkattil

Om de voorbereiding tot het jubileum van het overlijden van de Zalige Maria Theresia Ledóchowska voort te zetten, delen we met jullie een overweging van de Zalige Maria Theresia, meer dan een eeuw geleden. Ze schetste enkele vergelijkingen tussen het verhaal van de barmhartige Samaritaan die een gewonde man langs de kant van de weg hielp tot de hulp die wij bieden voor de missies door onze gebeden en offers. Hieronder enige fragmenten.

“Er was eens iemand onderweg van Jeruzalem naar Jericho en viel in handen van rovers: ze namen alles wat hij had, sloegen hem en lieten hem halfdood achter. Toevallig kwam er een priester langs; toen hij de man zag liggen, liep hij met een boog om hem heen. Er kwam ook een Leviet langs, zag hem, en liep ook met een boog om hem heen.” De taak van de missionarissen van St. Petrus Claver is mensen dichtbij deze man, die halfdood en verlaten is, te brengen. Toch is iemand niet verant-

woordelijk voor wat hij niet weet. Maar we moeten niet van streek zijn als begrip en vriendelijkheid ontbreken waar we deze zouden verwachten, wat vaak gebeurt.

“Er kwam ook een Leviet langs, zag hem, en liep met een boog om hem heen”. Velen zijn begiftigd met talenten en bezittingen die gemakkelijk de missies zouden kunnen helpen maar de goede God geeft hen niet de genade. Daarentegen vinden we vaak begrip, interesse en deelname bij arme, eenvoudige mensen. We moeten naar priesters en rijken gaan, maar ook naar iedereen, inclusief de armen. We moeten ze allemaal naar deze arme, gewonde man langs de weg brengen.

We lezen verder: “Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag liggen.” Wie is die Samaritaan? Iedereen die we naar deze halfdode man brengen. Wat deed de Samaritaan? Hij ging naar de gewonde man toe, goot olie over zijn wonden en verbond ze. Dit is ook onze taak. We moeten de missionarissen onderhouden met de bedoeling arme Afrikanen te helpen.

De Samaritaan goot niet alleen olie maar ook wijn over zijn wonden. Wat is de wijn waarmee we missionarissen onderhouden? Wat is de kwaliteit van wijn? Wijn geeft kracht. Dat moeten wij ook zo doen. We moeten niet alleen geld en voorraden sturen maar we moeten hen ook versterken!

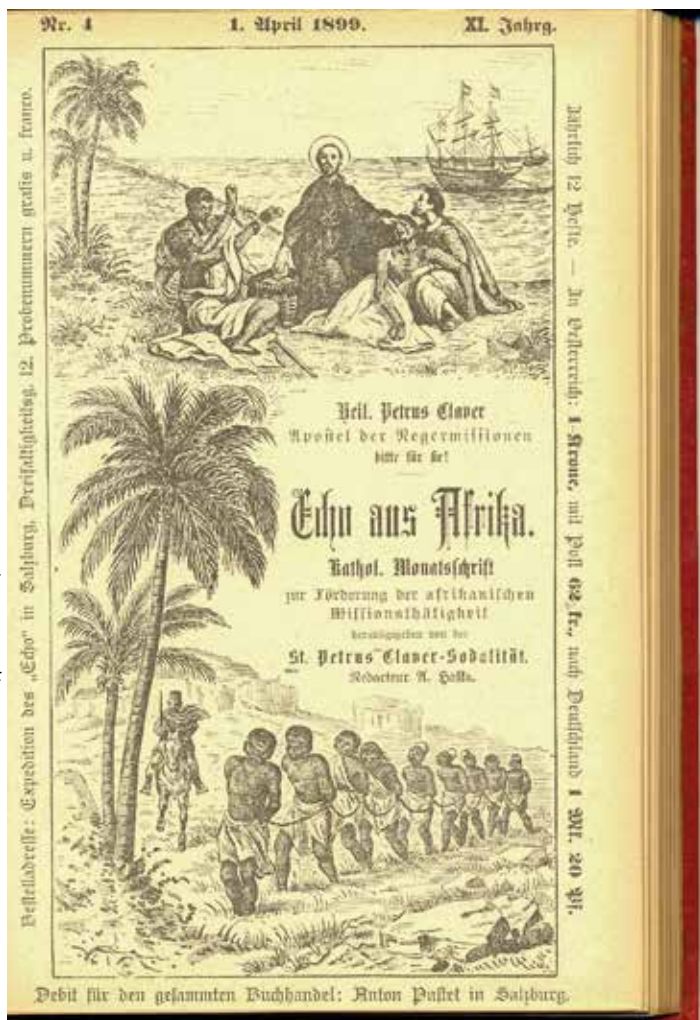
Geloof me, het is een grote ondersteuning - dat ontbrak tot nu toe - voor missionarissen te weten dat er een Associatie is, gebonden door Heilige Kloostergeloften, die geen andere

Overwegingen bij de Goede Samaritaan

taak heeft te vervullen, niets anders om over na te denken, dan hoe missionarissen te ondersteunen. Sommige missionarissen hebben al geschreven om te zeggen hoe dit bewustzijn hen versterkt, misschien zelfs meer dan materiële hulp. Dit dan, is de betekenis van wijn, de wijn van liefde die we moeten geven aan de missies.

Maar de Goede Samaritaan deed zelfs meer: Hij zette hem op zijn eigen rijdier en bracht hem naar een logement, waar hij voor hem zorgde. De volgende morgen gaf hij twee denarie aan de eigenaar en zei: "Zorg voor hem, en als je meer kosten moet maken zal ik die op mijn terugreis vergoeden".

Dit is het derde punt van onze overweging. We bieden de missies niet alleen passende hulp aan. Onze hulp moet constant zijn, en we moeten er ook in de toekomst voor zorgen. Daarom is het goed dat dit werk volbracht wordt door een Religieus Instituut. Het zou heel anders zijn als het werd gedaan door leken alleen. Hoe vaak vertellen missionarissen me: "Als wij naar weldoeners schrijven antwoorden ze soms, een andere keer niet. Op tijden schrijven ze ons als ze iets van ons willen, zoals schelpen,

Voorpagina van ons tijdschrift: één van haar eerste nummers.

postzegels of iets dergelijks. Dan eindigt de correspondentie plotseling en als onze behoeften het grootst zijn, is er geen brief."

Integendeel, door de Kloostergemeenschap staan we in voortdurend contact met missionarissen en niet één is in de steek gelaten. Als ze in grote nood zijn, weten ze dat ze bij ons terecht kunnen.

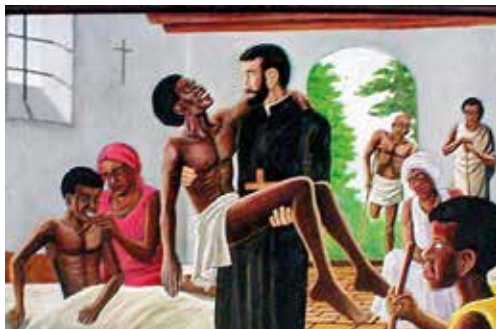
Overwegingen bij de Goede Samaritaan

Ze realiseren zich het belang van dit door Gods wil teweeg gebrachte werk. Zoals de Samaritaan kunnen wij ook niet bij de gewonde man blijven. Wij zien de vruchten van ons werk niet, wij oogsten niet wat wij zaaien, maar we geloven dat hoe meer we geven van onszelf, hoe meer zielen onze Redder ons zal geven in Afrika.

Niet lang geleden ging ik naar de hulpbisschop in de stad (Salzburg); hij toonde me een schets van het schilderij dat werd geschilderd voor de kerk van St. Andreas: De Goede Samaritaan. De bisschop zei dat hij er de voorkeur aan had gegeven als ze in plaats van de gewonde man, Christus hadden afgebeeld en hij betreurde het heel erg dat ze dat niet hadden gedaan. Het is waar, Jezus zei: *Er was eens iemand die reisde...* Of Jezus aan Zichzelf dacht of niet, ik weet het niet, maar in een ander evangelie zegt Hij: *Voor zover je dit deed voor een van de minste broeders van mij, deed je het voor mij.* Wat verhindert ons dan Christus zelf te zien in de halfdode man langs de weg? De reden voor al ons handelen moet onze liefde voor Jezus zijn. Dus laat ons elke dag bidden in deze liefde te groeien.

9 September 1905

Maria Theresia Pedochovska

H. Petrus Claver, patroonheilige van onze Congregatie. Door onze Stichteres in de 19de eeuw uitgekozen omdat hij zich belangeloos in de 16 eeuw had ingezet voor de Afrikaanse slaven in Cartagena in Colombia. Feestdag 9 september.

Pierre Claverie;
een bijna naamgenoot van onze Heilige Patroon, de H. Petrus Claver.

Hij kwam uit een Frans gezin in Algerije en was bisschop van Oran, een kustplaats in het westen van het land. Hij wordt beschouwd als een pionier van de christelijk-islamitische dialoog en bekritiseerde beide partijen tijdens de Algerijnse burgeroorlog. Samen met zijn moslimchauffeur kwam hij om bij een bomaanslag voor zijn bisschopskerk. In 2018 werd hij samen met 18 andere martelaren zalig verklaard in Oran.

Missionarissen danken

Waterfiltersysteem in Bong Lai.

Uit naam van alle begunstigen van onze parochie Bong Lai, zou ik graag mijn diepste gevoelens van dankbaarheid willen uitspreken voor u die ons geholpen heeft met het bouwen van het waterfilterings-systeem in onze parochie in het Ha Tinh bisdom.

We hebben van u hiervoor 5.600 euro ontvangen. Het project heeft wat vertraging opgelopen door de coronapandemie. Alle parochianen zijn heel blij want iedereen kan nu elke dag profiteren van schoon drinkwater.

**Pastoor Pet Nguyen Hung Hai,
Bong Lai parochie,
Quang Binh, Vietnam.**

Schoon water; van levensbelang.

Wij danken u voor de subsidie die wij van u mochten ontvangen; voor de installatie van zonnepanelen (4.600 euro) in het vormingshuis; en voor de vorming (7.500 euro) van onze jonge man-

Dankzij de zonne-energie kan men ook kuiken broedmachines houden, wat weer bijdraagt aan zelfonderhoud.

nen die zich bij ons willen aansluiten. We hebben van u ook H.Mis intenties ontvangen. U kunt verzekerd zijn dat wij deze zullen celebreren.

Dankzij u heeft ons vormingshuis nu een vaste stabiele bron van elektriciteit. Dit wordt niet alleen voor de normale zaken gebruikt zoals verlichting en computer aansluitingen enz. maar ook voor onze kuiken broedmachines en varkenshouderij. Deze vormen voor ons ook weer een bron van inkomsten en

P.Daniel Beraki OFM Cap.

Missionarissen danken

Monteurs zorgen dat alles functioneert.

voedsel. Volgen nog enkele foto's van alles wat we hebben kunnen realiseren dankzij uw steun! Wees verzekerd van ons gebed voor u allen.

**P. Daniel Beraki OFM Cap.,
Pater Pio Vormingshuis,
Bulawayo, Zimbabwe.**

Allereerst onze excuses voor de vertraging van ons financieel rapport. Recent zijn er etnische botsingen geweest in Jinka en omgeving. Er vielen hierbij 30 doden. Hierdoor was ook alle

Een kleine nieuwe kerk

transport van en naar Jinka tijdelijk niet mogelijk. Ten tweede zijn ook nog eens de prijzen voor de bouwmaterialen verdriedubbeld in de laatste maanden. Hierdoor hebben we de bouw van onze

kapel wat moeten vereenvoudigen. Maar eindelijk was ze dan af en we hebben haar op 22 mei jongstleden kunnen inzegenen. Het is hierbij de eerste kapel in de buurt van Jinka met een aantal inwoners van ongeveer 100.000. Er kunnen ongeveer 70 mensen in het kerkje. De christelijke gemeenschap van het dorp Alga bij Jinka, waar de kapel is gesitueerd, is enorm blij en trots op hun gebouw van samenkomst. De totale kosten waren ongeveer 8.500 euro. Wees verzekerd van ons gebed voor al uw weldoeners.

**Pastoor Wolde Hogago Cap,
Parochiepriester,
Addis Abeba, Ethiopië.**

Veel is vernield tijdens de etnische onrusten van vorig jaar.

De inzegening van de kerk te Alga

Een verborgen oorlog tegen de kerk

Mozambique is van een plaats van harmonie tussen religies verworden tot een potentieel gevaarlijke plek om Christen te zijn. Een militante groep, bekend als al-Shabab heeft in de noordelijke provincie Cabo Delgado sedert 2017 honderden aanvallen op steden uitgevoerd, met weinig aandacht van de nieuwsmedia. Katholieke kerken worden doelwit. Maria Lozano, met hulp van Kerk in Nood (ACN), spreekt met de vorige Bisschop Luiz Fernando Lisboa van het diocees Pema, over de situatie van de Kerk in de streek Cabo Delgado. Hieronder fragmenten uit het interview.

Hoe is de situatie in recent aangevallen steden in Cabo Delgado?

Tijdens de aanvallen vluchtten veel mensen om te schuilen in het oerwoud. Ongelukkigerwijze scheidt het klimaat van terreur onzekerheid en vergroot de misdaad.

Op de laatste Goede Vrijdag vielen terroristen de katholieke missie van Muambula aan. Wat kunt U ons over deze aanval vertellen?

Zeven kleine steden werden aangevallen tijdens de Goede Week, inclusief Muambula, waar de katholieke missie van het Heilig hart van Jezus in Nangololo, werd aangevallen. Hoewel ze niet in staat waren de kerk zelf af te branden, waren de banken en een beeld van O.L. Vrouw gemaakt van ebbenhout, verbrand. Zij vernietigden ook de afbeelding van het Heilig Hart van Jezus.

Was dit de eerste aanval op een kerk?

Neen, vijf of zes lokale kapellen waren al aangevallen. Hoewel enige mos-

keën ook werden verbrand, schijnen christelijke kerken het doelwit te zijn. De missie in Nangololo is bijna 100 jaar oud en is de tweede meest belangrijke missie in het diocees; deze aanval was tragisch.

Is het waar dat er een bloedbad was in een van de steden van Muidumbe?

In April werden, zeer tot ons verdriet, 52 jonge mensen die weigerden zich bij de opstandelingen te voegen, afgeslacht. Voor ons zijn het martelaren van de vrede. Ze wilden er niet mee instemmen deel te nemen aan het geweld.

Waarom is Mozambique het toneel van Islamitisch terrorisme?

Sommigen zeggen dat het een lokale groep is die klein begon en de naam van Islamitische Staat gebruikt, terwijl anderen zeggen dat het de Islamitische Staat echt is. We weten niet wat er achter zit, maar we veronderstellen dat het te maken heeft met onze natuurlijke hulpbronnen. Er zijn veel financiële belangen, en zij die deze aanvallen financieren, vinden vruchtbare grond vanwege de armoede, het gebrek aan alternatieven en daardoor jeugdwerkloosheid. Cabo Delgado is altijd een

Een verborgen oorlog tegen de kerk

arme provincie geweest, verwaarloosd door iedereen, inclusief de autoriteiten. Wat we zien is het resultaat van al deze factoren.

Is er ook een godsdienstige factor bij deze aanvallen?

Sinds zij begonnen, hebben de voornaamste moslimautoriteiten in Cabo Delgado en door het hele land, zich voortdurend gedistancieerd van de aanvallen. Zij hebben gezegd dat zij niets te maken hebben met dit alles. Ze houden vol dat de Islam een religie van vrede en begrip tussen mensen en religies is. Ze willen geen geweld.

We kunnen niet zeggen dat deze aanvallen uitgedragen waren door religieuze bendes. Zowel in Cabo Delgado als in de rest van Mozambique hebben we nooit problemen gehad tussen religies of leiders. We hebben deelgenomen aan veel activiteiten - gebeden, gezamenlijke verklaringen en vredesmarsen.

Zijn priesters en religieuzen in gevaar?

We hebben priesters en religieuzen,

mannen en vrouwen in heel deze regio waar de aanvallen plaats vinden. Officieel overheidspersoneel, zoals onderwijzers en gezondheidswerkers, hebben de getroffen districten verlaten omdat de terroristen publieke gebouwen hebben aangevallen. Een groot deel van de populatie is gevlucht uit vrees. En verscheidene buitenlandse NGO's, die werkten in het gebied, zijn ook vertrokken omdat ze bedreigd werden. Ik heb de missies gevraagd te vertrekken omdat ik, als hun Bisschop, verantwoordelijk ben voor hen. Het risico van een aanval is dreigend; ze zijn de enigen die gebleven zijn. Ik moet hen veilig houden, hoewel ze terug willen zo gauw als het kan om het volk te dienen.

Paus Franciscus sprak tijdens de Paasmissie afgelopen jaar over Mozambique; hij is een van de weinigen die de stilte rondom de situatie heeft verbroken.

Ja, met Pasen afgelopen jaar, na het vieren van de H. Mis en het geven van de zegen Urbi et Orbi, heeft de Heilige

Een vluchtelingenkamp in Mozambique.

Een verborgen oorlog tegen de Kerk

Vader gesproken over de situatie die de wereld tegemoet ziet, over de pandemie en de verschillende conflicten in de wereld. Het betekende veel voor ons dat hij refereerde aan de humanitaire crisis in Cabo Delgado omdat er een zekere 'wet van stilzwijgen' omheen schijnt te hangen.

De situatie is erg, maar we kunnen er niet openlijk over praten. Een aantal journalisten in het land zijn gearresteerd, en van velen van hen zijn de camera's in beslag genomen. Een journalist verdween op 7 april. Het is belangrijk mensen te informeren over wat er gebeurt zodat internationale organisaties als de V.N., de Europese

Mgr. Luiz Fernando Lisboa als bisschop van Pema.

Unie en de Afrikaanse Unie, iets doen. De mensen hier hebben veel geleden. Er waren honderden doden en duizenden mensen zijn uit hun huizen gedwongen. Er zijn meer dan 200.000 vluchtelingen in onze provincie. Het is een onrechtvaardigheid die ten hemel schreiend is. De mensen hier hebben erg weinig, en het weinige dat zij hebben, raken ze kwijt door de oorlog. Ik roep op voor hulp en solidariteit met mijn volk, zodat ze weer in vrede kunnen leven.

Kerk in Nood

Noot redactie: sinds vorig jaar is hij aartsbisschop in Brazilië.

Uit de Wereldkerk

Paus Franciscus viert de H. Mis voor de heiligverklaring van 10 nieuwe heiligen op het Sint-Pietersplein op 15 mei 2022. Vijf van de nieuwe heiligen komen uit Italië, drie uit Frankrijk, één uit India en één

uit Nederland. De levens van de heiligen bewijzen dat heiligheid geen onbereikbaar doel is dat door een select aantal mensen wordt bereikt, maar voortkomt uit het erkennen en delen van Gods liefde, zei paus Franciscus. "Ons christelijk leven begint niet met leerstellingen en goede werken, maar met de verbazing die voortkomt uit het besef dat we geliefd zijn, voordat we een antwoord van onze kant hebben", zei de paus in zijn homilie tijdens de heiligverklaringsmis. "Soms hebben we, door onze inspanningen om goede werken te doen, een ideaal van heilig-

heid gecreëerd dat overdeven gebaseerd is op onszelf, onze persoonlijke heldendaden, ons vermogen tot verzaking, onze bereidheid tot zelfopoffering om een beloning te behalen. Op deze manier hebben we van heiligheid een onbereikbaar doel gemaakt", zei hij. Naar schatting 45.000 pelgrims van over de hele wereld verzamelden zich op het Sint-Pietersplein aan het begin van de mis, en tienduizenden meer arriveerden op tijd voor het reciteren van het 'Regina Coeli' - gebed daarna. Karmelieten pater Michael Driscoll, die in Boca Raton, Florida woont, was één van de pelgrims die vroeg arriveerde voor de heiligverklaringsmis, waarop hij zei dat hij 18 jaar had gewacht sinds zijn wonderbaarlijke genezing van een gevorderd, uitgezaaid melanoom. Hij had gebeden om de voorspraak van St. Titus Brandsma en zijn genezing werd aanvaard als het wonder dat nodig was voor de heiligverklaring van de Nederlandse Karmeliet. Titus Brands-

ma was een karmeliet die in 1942 stierf in het concentratiekamp Dachau nadat hij zijn talenten als leraar, als publicist en als schrijver had gebruikt om de nazi-ideologie te bestrijden. Hij vocht met zijn mond op de preekstoel, hij vocht met zijn pen en typemachine lang voordat het internet opkwam. Hij gebruikte alles wat op dat moment beschikbaar was en verenigde Nederland tegen de Nazi's. In zijn homilie reflecteerde de paus op de zondagse evangelielezing uit Johannes waarin Jezus zijn discipelen oproept om elkaar lief te hebben 'zoals ik u heb liefgehad'. De roeping van Christus, zei hij, zou 'de kern van ons eigen geloof' moeten zijn, een geloof dat erkent dat "onze capaciteiten en onze verdiensten niet het centrale punt zijn, maar eerder de onvoorwaardelijke, vrije en onverdiende liefde van God." "Discipelen van Jezus zijn en vooruitgaan op het pad van heiligheid betekent in de eerste plaats dat we ons laten transformeren door de kracht van Gods

Uit de Wereldkerk

liefde. Laten we nooit het primaatschap van God boven onszelf vergeten, van de Geest boven het vlees, van genade boven de werken”

Jezus' oproep om elkaar lief te hebben, is niet alleen een oproep om Zijn liefde voor de mensheid na te volgen, maar een herinnering dat christenen “alleen in staat zijn lief te hebben omdat Hij ons heeft liefgehad, omdat Hij zijn eigen Geest in ons hart uitstort, de Geest van heiligheid, liefde die geneest en transformeert.” “Om zo'n leven te leiden in overeenstemming met die liefde, moeten christenen bereid zijn om anderen te dienen, wat de ziel verlost van 'het gif van hebzucht en concurrentie-vermogen' en bestrijdt 'de kanker van onverschilligheid en de houtworm van zelfgenoegzaamheid'. Je leven geven, is meer dan alleen iets van ons aan anderen aanbieden, maar het is eerder een manier om ons egoïsme te overwinnen om van ons leven een geschenk te maken”. Paus Francis-

cus zei dat de 10 nieuwe heiligen een voorbeeld waren van de christelijke oproep “om het evangelie en onze broeders en zusters te dienen, ons leven te offeren zonder iets terug te verwachten, of enige wereldse glorie.” “Ze ontdekten een onvergelijkbare vreugde en werden briljante weerspiegelingen van de Heer van de geschiedenis”, zei de paus. “Mogen we ernaar streven hetzelfde te doen, want ieder van ons is geroepen tot heiligheid, tot een geheel eigen vorm van heiligheid.” De nieuwe heiligen zijn: — Devashayam Pillai, een Indiase leek geboren in 1712 en gemarteld in 1752. — César de Bus, de Franse stichter van de 'Priesters van de Christelijke Doctrine', geboren in 1544 en overleden in 1607. — Luigi Maria Palazzolo, Italiaanse stichter van de Congregatie van de Zusters van de Armen, die leefde van 1827-1886. — Giustino Maria Russolillo, (1891-1955) Italiaanse oprichter van de 'congregatie van de Goddelijke roepingen' voor mannen

en 'congregatie van de Zusters van de Goddelijke roepingen', ook wel Vocationisten en Vocationistinnen genoemd — Charles de Foucauld, Franse priester en kluisenaar, geboren in 1858 en vermoord in 1916. — Anna Maria Rubatto, Italiaanse stichteres van de orde die nu bekend staat als de Kapucijnenzusters van Moeder Rubatto, die leefde van 1844-1904. — Maria Domenica Mantovani, medeoprichtster en eerste algemene overste van de Kleine Zusters van de Heilige Familie, geboren in 1862 en overleden in 1934. — Titus Brandsma, Nederlandse priester en journalist, geboren in 1881 en de marteldood gestorven in 1942. — Carolina Santocanale, Italiaanse stichteres van de Congregatie van de Zusters Kapucijnen van de Onbevleete Ontvangenis van Lourdes, die leefde van 1852-1923. — Marie Rivier, Franse oprichtster van de Zusters van de Opdracht van Maria. Ze werd geboren in 1768 en stierf in 1838.

J. Arocho Esteves
Catholic News

Mijn eerste stappen in de Missie

Zr. Félicité Gaubiec

Ik ben aangekomen in de missiepost Garoua-Boulai in Kameroen, september 2014. Het oosten van het land in die tijd was een rood gebied op de landkaart voor wat betreft de veiligheid. Onze missiepost is gelegen op minder dan één kilometer van de grens met de Centraal-Afrikaanse Republiek waar het

ling veranderd van tropische wouden in savanne, maar ook in de aanblik van de armoede. De overvolle straten worden leeg (onze auto was vaak alleen op de weg), de plaatselijke motoren en de mensen die te voet reizen zijn in beeld gekomen. Momenteel is de weg naar Garoua-Boulai werkelijk super, want hij is geasfalteerd. Hoewel de wegen in

gewapend conflict nog niet is opgelost. Ik zou u van mijn eerste bevindingen deelgenoot willen maken, zij ontlokken terug in de tijd gelezen vaak een glimlach, maar bieden ons te zelfder tijd een ongelooflijk zicht op wat nieuw is.

Reisverslag naar de bestemming Garoua-Boulai. Als we ons verplaatsen naar het oosten is het klimaat plotse-

niets lijken op de Europese autowegen moet men toch af en toe betalen. Dan ligt er op de weg een stok met spijkers die een Kameroenees pas wegpakt nadat hij geld gekregen heeft.

Ik heb gemerkt hoezeer de heel jonge kinderen onze huidskleur bewonderen. Ik heb een kleintje op mijn schoot genomen. Hij raakte mijn wangen en mijn handen aan met zulke bewondering

Mijn eerste stappen in de Missie

dat hij mij niet meer wilde los laten. Hetzelfde tijdens de rozenkrans: toen ik knielde voelde ik plotseling dat iets mijn been greep!!! Ik schrok want er zijn slangen hier... maar het was een kindje dat kruipend over de vloer had bemerkt dat de kleur van mijn voeten anders was en hij wilde ze aanraken.

Ik had niet gedacht dat mijn missiewerk zou beginnen in zo'n klimaat op de grens met de Centraal-Afrikaanse Republiek. Dagelijkse vuursalvo's, geschrokken kinderen vluchtend van schrik uit een naburige school, dat is wat wij nu dagelijks meemaken. En de ontvoering van pater Mateusz Dziedzic... het was een moeilijk begin... Maar toch weet ik dat God waakt over dit alles.

De catechese van de kinderen en de jongeren die zich voorbereiden op de sa-

cramenten is mijn eerste uitdaging. Het afroepen van de lijst met de zo vreemde namen en voornamen ging gepaard met grote lachsalvo's (2 groepen, 70 personen in totaal). Maar de kinderen zijn in elk geval zeer begripvol. Ze gingen op de grond zitten en de banken dienen als tafel om hun schrift op te leggen... Het moeilijkste voor mij is er aan te wennen dat het grootste gedeelte van hen niet op tijd komt... "Wij hebben horloges en de Afrikanen hebben de tijd!" zegt een spreekwoord. Het gekste was eens dat twee kleintjes 2 minuten voor het einde van de les aankwamen. Gelukkig waren zij alert en heel aanwezig.

Tochten naar de dorpen.

De eerste keer dat ik een voertuig bestuurde over slingerende en hobbelige paden riep ik uit "we gaan nog omval-

Mijn eerste stappen in de Missie

len!". Waarop zuster Thaddée glimlachend antwoordde dat het een normale route was. Groepen volwassenen van de Légionnaires van Maria zijn zeer actief in onze regio. Een zuster is altijd aanwezig bij hun bijeenkomsten en luistert naar het verslag van hun activiteiten van de vorige maand. Iedere keer is er een gemeenschappelijke rozenkrans in de Gbayataal gevolgd door een catechese en een discussie over actuele onderwerpen. Iedere keer is onze wagen boordevol. Wij hebben de brillen kunnen meebrengen die wij hadden ontvangen en na een onderzoek per computer schreef de opticien de juiste brillen voor.

Na de bijeenkomst nodigen ons de dorpsvertegenwoordigers altijd uit voor een maaltijd. Als er maar een gerecht is voor een maaltijd, eten de vrouwen op

de grond gezeten en de mannen zetten zich evenals de zusters aan tafel. Men eet met zijn handen...maar de gasten krijgen een lepel. De maaltijden bestaan uit manioc en sterk gekruid vlees.

De Bororo.

De vrouwen van de nomadenstam Bororo komen vaak naar onze missiepost in Garoua-Boulai. Zij zoeken vaak medische hulp in de polikliniek, maar verkopen eveneens melk. Wij hebben dus de mogelijkheid om witte kaas te maken. De Bororo houden vooral Zebus (enorme beesten met hoorns, een beetje zoals koeien, een beetje als kamelen). De mannen zijn de hele dag op de velden en de vrouwen zijn thuis. De vorige week - een beetje bij toeval - hebben wij de plek gevonden waar zij wonen. Dat is begonnen toen ik een foto wilde nemen van een termieten-

Zuster Félicité Gaubiec

Mijn eerste stappen in de Missie

heuvel. Met zuster Thaddée hadden wij de auto bij een weg geparkeerd en zijn we de rimboe ingegaan. Op een gegeven moment vonden wij het dorp waar de Bororo wonen. De vrouwen lieten ons binnenkomen. Al gauw begrepen we waarom...Zij vroegen ons om een klein ziek meisje naar het ziekenhuis te brengen. De "Bororoki" bezitten een delicate schoonheid, ze dragen veel talismannen en hun gezichten zijn vaak kleurig beschilderd. De stam woont in hutten met een strooien dak, het interieur is heel donker en de vloer is van aarde gemaakt. Wanneer een Bororovrouw op het punt staat te bevallen wanneer de stam aan het trekken is, wordt zij alleen achter gelaten. Er wordt een koe aan een boom gebonden voor haar. Wanneer de vrouw gebardeerd heeft, levert de koe de melk die zij nodig heeft om haar kind te voeden. Wanneer zij in het kraambed sterft, begraven degenen die haar vinden haar en houden de koe voor zichzelf.

Onrust

De laatste tijd voelt men weer onrust. De rebellen van de RCA hebben drie personen ontvoerd. Men hoorde op

nieuw de hele dag geweersalvo's. Ik had me niet gerealiseerd hoever de kogels konden gaan. Eén van die schoten in het wild - afkomstig van de grenszone - heeft onze buurman geraakt die zat te rusten voor zijn huis.

Ik heb vertrouwen in de Goddelijke Voorzienigheid die ons beschermt, wij ervaren het elke dag, maar niet zelden moet ik toegeven dat ik bang ben.

Ik dank jullie oprecht voor jullie nabijheid in het gebed en voor de materiële hulp. Ik bedank de lezers van de Echo uit Afrika, alle weldoensters en alle weldoeners. Ik verzeker u van mijn gebed. Mijn hartelijke groeten.

Zuster van de congregatie van de Zusters van Sint Dominicus.

Zij hielden zich niet in . . .

Zusters bereiden zich voor op de verzorging van Covid-patiënten.

Zr. Gabriella

De Indonesische Katholieke Kerk betaalt een heel hoge prijs voor haar toewijding in de frontlinie bij het brengen van zorg en hoop tijdens de Covid-19 pandemie.

Meer dan 120 gewijde religieuzen stierven tussen januari en september 2021 ten gevolge van het virus. Zij liepen Covid op bij de uitoefening van hun missie van pastorale zorg, geestelijke bijstand, zorg en begeleiding van de zieken en lijdenden. Wij maken ons ernstige zorgen over alle gewijde personen in ons land die zich helemaal geven zonder angst.

De Heer zendt ons roepingen tot het gewijde leven, maar het duurt vele jaren om nieuwe religieuzen en gewijde personen op te leiden, zegt frater Joseph Kristanto Suratman van de Commissie voor de Seminaries binnen de bisschopsconferentie van Indonesië. Het grote aantal slachtoffers onder de religieuzen betekent een groot verlies voor de Katholieke Kerk in Indonesië en het aantal slachtoffers kan nog gro-

ter worden.

Frater Kristanto herinnert Fides aan de grote toewijding en lange opleidingsduur om het pad van culturele en spirituele groei van seminaristen en gewijde personen te begeleiden en te volgen: “Voor een jongen die naar het kleinseminarie gaat, duurt het minstens 11 à 14 jaar om zijn studie te voltooien tot dat hij tot priester wordt gewijd.”

“Wat zusters betreft zijn ten minste drie jaar initiële vorming nodig” zo vertelde Zr. Gabriella, een lerares van de Augustijnse novicen in Pontianak in de Indonesische provincie West Kalimantan, aan het agentschap Fides. Eén jaar als postulante en twee jaar als novice. Vorming is niet alleen een kwestie van geld en tijd maar ook van gevoelens en contact met onze innerlijke wereld leggen, legde de zuster uit.

Een groot aantal religieuzen is gestorven tijdens de Covid-19 pandemie juist omdat zij zieken bij stonden en niet alleen lieten. Wij hopen dat de pandemie snel eindigt. Juist de aard van hun apostolaat met de noodzakelijke reizen naar verschillende gemeenschappen, naar ziekenhuizen, scholen en sociale centra vereist, stelt hen bloot aan het virus. Wij zijn in Gods handen en ons apostolaat gaat door ondanks de problemen die we in deze tijd tegenkomen. Toch hielden ze zich niet in, ze bleven dicht bij de gelovigen wanneer ze het nodig hadden, zelfs met het risico van het geven van hun leven, concludeert de zuster.

Noden & Aanvragen

De huidige 'kerk' te Kabwir in Nigeria.

Bouw van een kerk te Kabwir

Ik wil u bij deze danken voor alle voorgaande steun voor ons bisdom Pankshin in Nigeria. Ons bisdom is vrij jong. Het is in 2014 opgericht. De omgeving is hoofdzakelijk islamitisch en de christenen die er zijn, zijn merendeels protestant. Het bisdom heeft intussen 34 parochies en telt over de 600 dorpen. Het oude kerkje St. Augustine in Angwan Galadima, Kabwir, is in 2015 gebouwd maar door de vele regens in zeer slechte staat. Bovendien kan niet iedereen erin, wat toch echt nodig is tijdens het regenseizoen. We willen een wat groter en beter gebouw als kerk neerzetten maar kunnen wegens de grote armoede van de plaatselijke bevolking, niet zon-

der uw hulp. We hebben een begroting gemaakt en de totale kosten komen dan op 12.500 euro. 2.500 euro zal door de lokale bevolking gefinancierd worden. Zo blijft er nog zo'n 10.000 euro over die wij van buiten ons bisdom zullen moeten bij elkaar bedelen.

Mogen wij u om een bijdrage vragen voor dit bouwproject?

De mensen verlangen zeer naar een waardige plaats om God te kunnen aanbidden, danken en waar zij samen kunnen komen om naar het Woord Gods te luisteren en de sacramenten te vieren.

**Mgr. Michael Gokal Gokum,
Bisschop van Pankshin, Nigeria**

In juli 2022 vieren we:

3. **Eucharistieviering
St. Servaas Basiliek**
in Maastricht – ter ere
100ste sterfdag MTL

6. **Feestdag Z. Maria
Theresia Ledóchowska,**
100ste sterfdag

27. **De Heilige
Titus Brandsma is in
mei dit jaar Heilig
verklaard!**

In augustus 2022 vieren we:

6. **Gedaanteverandering van
de Heer.**

*'Hou van de missie
Bid voor de missie
Lees over de missie
Offer voor de missie
Blijf de missie trouw.'*

Zalige Maria Theresia Ledóchowska

Bij de voorpagina:

Foto SSPC Loosdorf, geboorteplaats van de Zalige
Maria Theresia - de twee Nederlandse zusters in
onze congregatie.

Bij de achterpagina: Foto SSPC

Laat ons bidden voor onze overledenen

Mvr. A.M. Egelmeers-van den Berk – BOEKEL

Mvr. J.J.M. Laaper-van der Horst – LICHTENVOORDE

“
**Voor God is
niets onmogelijk.
Het is God die
alles beschikt.**

Z. Maria Theresia

**3 juli is er een plechtige Eucharistieviering in de
St. Servaas basiliek te Maastricht - en een gezellig
samenzijn erna - ter ere van de 100ste sterfdag van onze
Zalige Stichteres, de Z. Maria Theresia Ledóchowska.
Berichtgeving over dit feest komt in de volgende
Echo – Echo 5 sept./okt.
Missiezusters v. St. Petrus Claver - Maastricht**